

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 28 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Sporting Odds Limited / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítósa

(Sprawa C-3/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Artykuł 56 TFUE — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Ograniczenia — Gry losowe — Przepisy krajowe — Wykorzystywanie pewnych form gier losowych przez państwo — Wylężczność — System koncesji dla innych rodzajów gier — Wymóg zezwolenia — Kara administracyjna)

(2018/C 142/15)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sporting Odds Limited

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítósa

Sentencja

- 1) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż postanowienie to zasadniczo nie stoi na przeszkodzie dualnemu systemowi organizacji rynku gier losowych, w ramach którego niektóre rodzaje gier losowych należą do systemu monopolu państwowego, a inne podlegają systemowi koncesji i zezwoleń na organizowanie gier losowych, o ile sąd krajowy stwierdzi, że uregulowanie ograniczające swobodę świadczenia usług rzeczywiście realizuje w sposób spójny i systematyczny cele przywołane przez państwo członkowskie.
- 2) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienie to stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, zgodnie z którym udzielenie zezwolenia na organizację gier losowych w Internecie jest zastrzeżone wyłącznie dla operatorów gier losowych prowadzących, na podstawie koncesji, kasyno znajdujące się na terytorium krajowym albowiem ów przepis nie stanowi warunku niezbędnego dla realizacji zamierzonych celów i istnieją mniej restrykcyjne środki pozwalające na ich osiągnięcie.
- 3) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które ustanawia system koncesji i zezwoleń na organizowanie gier losowych w Internecie, jeżeli zawiera ono przepisy dyskryminujące operatorów posiadających siedziby w innych państwach członkowskich lub jeśli przewiduje ono przepisy niedyskryminujące, stosowane jednak w sposób nieprzejrzysty lub wykonywane w sposób, który uniemożliwia lub utrudnia kandydaturę niektórych oferentów posiadających siedziby w innych państwach członkowskich.
- 4) Artykuł 56 TFUE i art. 4 ust. 3 TUE w związku z art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które nie przewidują badania z urzędu proporcjonalności środków ograniczających swobodę świadczenia usług w rozumieniu art. 56 TFUE i nakładają ciężar dowodu na strony postępowania.
- 5) Artykuł 56 TFUE w związku z art. 47 i 48 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które wdrożyło przepisy zawierające ograniczenia, ma obowiązek dostarczenia dowodów w celu wykazania istnienia celów mogących uzasadniać ograniczenie podstawowej swobody gwarantowanej przez traktat FUE i jego proporcjonalność, a w razie braku ich dostarczenia sąd krajowy powinien móc wyciągnąć wszelkie konsekwencje wynikające z takiego uchybienia.

- 6) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie można stwierdzić, że państwo członkowskie nie wywiązało się z obowiązku uzasadnienia środka ograniczającego z uwagi na fakt, że nie przedstawiło oceny skutków tego środka w chwili jego wprowadzenia do ustawodawstwa krajowego lub w chwili oceny takiego środka przez sąd krajowy.
- 7) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienie to stoi na przeszkodzie karom, takim jak kara rozpatrywana w postępowaniu głównym, nakładanym z powodu naruszenia przepisów krajowych ustanawiających system koncesji i zezwoleń na organizację gier losowych, w sytuacji gdy omawiane przepisy krajowe okazują się sprzeczne z tym postanowieniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – postępowanie wszczęte przez Marię Tirkkonen

(Sprawa C-9/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Postępowanie w sprawie udzielenia zamówienia publicznego na usługi doradztwa rolniczego — Istnienie zamówienia publicznego lub jego brak — System nabywania usług polegający na dopuszczeniu w charakterze usługodawcy wszystkich wykonawców, którzy spełniają z góry ustalone warunki — System niedostępny później dla innych wykonawców)

(2018/C 142/16)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strona w postępowaniu głównym

Maria Tirkkonen

Przy udziale: Maaseutuvirasto

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że system doradztwa rolniczego taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, do którego instytucja publiczna przyjmuje wszystkich wykonawców, jeżeli spełniają oni wymogi zdolności do realizacji zamówienia stawiane w ogłoszeniu o zamówieniu i zdadzą egzamin, o którym mowa w tym ogłoszeniu, nawet jeżeli w trakcie ograniczonego w czasie obowiązywania tego systemu nie może do niego zostać dopuszczony żaden nowy wykonawca, nie stanowi zamówienia publicznego w rozumieniu tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.